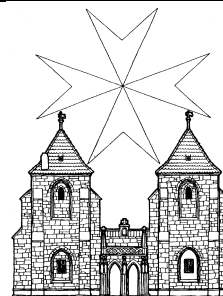

kostel

Panny Marie

Pod řetězem

občasník, informace...

ADVENT - VÁNOCE L.P. 2012

Z pastýřského listu pro První neděli adventní 2012.

kardinál Dominik DUKA, arcibiskup pražský (ACAP 11/2012)

Sestry a bratři v Kristu, spolubratři kněží a jáhni, řeholníci a řeholnice, všichni pastorační spolupracovníci!

Touto první nedělí adventní vstupujeme do třetího roku přípravy na cyrilometodějské jubileum, které slavíme v perspektivě křtu našeho národa, jak připomínají cyrilometodějské legendy, že to byl sv. Metoděj, který pokřtil knížete Bořivoje a jeho manželku sv. Ludmilu. Takto si připomínají počátek křesťanství a vznik státu a kulturně-politických dějin jak Poláci, tak Rusové i maďarský národ.

Křest dospělých, jak víme, spojuje v jedno tzv. iniciační svátosti tj. křest, biřmování a eucharistii. Proto jsme také tři roky přípravy věnovali jednotlivým iniciačním svátostem. Ve starém rituálu kladl kněz otázku katechumenovi: „Co žádáš?“ a obdržel odpověď: „Víru“. Stalo se symbolickým, že tento rok budeme slavit jako Rok víry, ale také jako připomínku na výročí 1700 let od vydání milánského ediktu, kterým začíná náboženská svoboda pro křesťany a kříž se stává logem křesťanské víry.

Není nezajímavým, že naše slovo „křest“ je odvozeno z latinského slova crux, tedy kříž. A tak naši předkové a jejich představitelé se přihlásili ke kříži přijetím křtu již před příchodem sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, a to jednak moravští vladykové roku 831 v Pasově, tak 14 českých lechů roku 845 v Řezně. Křest knížete Bořivoje je rozhodující pro český stát a jeho historii. Na státočnost tohoto křtu se odvolává biskup Daniel I. při žádosti o královskou důstojnost pro krále Vladislava jako i olomoucký biskup Bruno ze Schaumburgu, vyšehradský probošt a kancléř Přemysla Otakara II., který chce naplnit sen sv. Anežky České a žádá císařskou hodnost z tohoto důvodu pro Přemysla Otakara II.

Vraťme se tedy k oné žádosti, ve které kandidát křtu žádá víru. Víra tak potřebná v lidském životě, na které stojí celá naše západní civilizace, ale která tak schází v naší současnosti. Skepse, která se stala vírou, je naší současností. Nás však neobklopuje nicota, ale makrokosmos i mikrokosmos, tedy vesmír. Náboženský rozměr víry v Toho, který je, nám dává tak potřebnou odpověď po smyslu života jak jednotlivce, tak celé společnosti. Víra v nic není odpovědí dávající smysl, člověk jako bytost tážající se a schopná reflexe není schopen života a smysluplné práce. O tom

svědčí současný rozměr života společnosti i jednotlivce hledající únik v zábavě a iluzi.

O adventní době

(SV. KAREL BOROMEJSKÝ, ARCIBISKUP MILÁNSKÝ, *Acta Ecclesiae Mediolanensis*, t. 2, Lugduni, 1683, 916-917)

Hleďte, nejmilejší, nastává doba slavná, slavnostní, a jak praví Duch Svatý, doba příhodná: den spásy, pokoje a smíření. Doba, po níž horoucně toužili s tolika prosbami a úpěnlivými vzdechy dávní patriarchové a proroci, až ji konečně uzřel s překypující radostí spravedlivý Simeon. Doba, kterou vždy slavnostně slavila církev. A tak ji máme i my prožít se zbožnou myslí, navěky nepřestávající chválit věčného Otce a děkovat mu za jeho milosrdenství, které nám prokázal skrze toto tajemství příchodu svého jednorozeného Syna; poslal totiž z nesmírné lásky k nám hříšným toho, který nás měl vysvobodit z tyranství a nadvlády satana, pozvat nás do nebe, uvést nás do nebeských příbytků, ukázat nám samu pravdu, naučit nás pravému mravnímu řádu, sdělit nám základy ctností, obohatit nás poklady své milosti a přijmout nás posléze za své syny a dědice věčného života.

Tím tedy, že církev každoročně slaví toto tajemství, nabádá nás, abychom neu-

stále obnovovali památku na tak velikou lásku milosrdného Boha vůči nám. Přitom nás církev učí, že Kristův příchod nebyl ku prospěchu jen těm, kdo právě byli na světě, když přišel, ale jeho působení že stále ještě trvá i pro nás všechny, budeme-li chtít za přispění svaté víry a svátostí přijmout milost, kterou nám on zasloužil, a usměrnit podle ní svůj život v poslušnosti vůči němu.

Kromě toho nás církev žádá, abychom pochopili, že jako přišel jednou na svět v tělesné podobě, tak – odstraníme-li překážky ze své strany – je ochoten k nám přijít znovu v kteroukoli hodinu a v kterémkoli okamžiku, aby v našich duších duchovně přebýval s hojnými milostmi:

Proto nás církev v této posvátné době, jako dobrá matka pečující o naši spásu, učí hymny, chvalozpěvy i jinými slovy pocházejícími od Ducha Svatého a posvátnými obřady, jakým způsobem máme s vděčnou myslí přijímat tak veliké dobrodiní a obohacovat se jeho plody. Tak tedy nebude naše srdce připraveno na příchod Krista Pána hůře, než kdyby měl teprve přijít na svět; ne méně než se připravili starozákonní svatí otcové a než jak nás svými slovy i příklady učili, že to máme dělat i my.

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin a ve středu a o Prvním pátku měsíce (7. prosince 2012 a pak 4. ledna 2013) v 17:30 hodin.

Mše sv. o 3. neděli adventní (třetí neděle měsíce, 16. prosince 2012) bude slavena v latinském jazyce.

Immaculate Conception, Murillo, Louvre.

Během adventní doby každou středu budeme slavit nešpory se mší sv.

Na začátku mše sv. 1. neděle adventní (2. prosince 2012) budou žehnány *adventní věnce* pro domácnosti. O této neděli proběhne také Mikulášská sbírka na bohoslovce. V roce 2011 bylo celkem vybráno 595 799,- Kč a částka byla použita v souladu se statutem příslušného fondu (příspěvek Nadaci Arcibiskupský seminář v Praze na seminaristy, příspěvek na stravné bohoslovců University Karlovy v Arcibiskupském semináři).

O slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, 8. prosince 2012 (sobota) bude slavena mše sv. v 17:30.

Slavnost Narození Páně začne mší sv. tzv. „půlnoční“ ve 24:00 v pondělí 24. prosince 2012; pak

v úterý 25. prosince 2012 bude mše sv. slavena v 10:00 hodin.

Svátek sv. Štěpána, jáhna a Prvomučedníka, ve středu 26. prosince 2012 v 10:00 hodin.

V neděli 30. prosince 2012 je svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa.

V poslední den občanského roku v pondělí 31. prosince 2012 v 15:00 hodin bude sloužena mše sv. s následující děkovnou pobožností za Boží dary v uplynulém roce (Te Deum).

1. ledna 2013 mší sv. v 10:00 hodin oslavíme **slavnost Matky Boží Panny Marie.**

V neděli 6. ledna 2013 je **slavnost Zjevení Páně – Tří králů**, při mši sv. v 10:00 hodin bude požehnána voda, sůl, kadidlo i křída, případně i přinesené zlaté předměty. nezapomeňte si přinést lahvičky na tříkrálovou vodu, případně ubrousky či krabičky na křidu či kadidlo.

Svátek Křtu Páně oslavíme v neděli 13. ledna 2013. Tímto dnem končí liturgická doba vánoční.

Duchovní obnova

Advent je časem přípravy. Právě v této době hledáme prostor a čas na setkání s Bohem.

Pastorační středisko společně s Duchovní správou u kostela sv. Vojtěcha v Praze 6 – Dejvicích zvou na **Adventní duchovní obnovu**, kterou povede *P. Dr. Ondřej Salvét*. Obnova bude 8. 12. od 9 hod. v prostorách Pastoračního střediska. Předpokládáme dvě přednášky a od 12 hod. mše svatá ze slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie. Není třeba se přihlašovat předem.

Koncert duchovní hudby

(foto z <http://web.quick.cz/ritornello/obrazky/galer21.jpg>)

V rámci cyklu „Královský nástroj ve všední den“ uspořádá *Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty* a *Společnost pro duchovní hudbu* za podpory *Městské části Praha 1* v řádovém kostele Panny Marie Pod řetě-

zem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně již sedmý koncert duchovní hudby v úterý 18. prosince 2012 od 17:00 hodin.

Na programu budou nově nalezené **Malostranské Roráty z 18. století a Árie-Písně Václava Karla Hollana**

Rovenského jako Dialog Nebe a Země o Lidskou Spásu. Zpívá a na dobové nástroje hraje soubor **RITORNELLO**, umělecký vedoucí Michael Pospíšil (Josefína Matyášová – soprán a barokní housle, Tomáš Lajtkep – tenor a barokní trombon, Miloslav Študent – arciloutna, flétna, viola di gamba, zpěv a Michael Pospíšil – zpěv, ciňk, šalmaje, píšťaly, dulcian, varhánky, noty, kapelník...). Vstup na koncert je volný.

Zajímavá internetová stránka, věnovaná vánoční době

<http://vanoce.vira.cz/> : Tento web obsahuje informace o Vánocích, inspiraci ke klidnému prožití Vánoc, koledy a noty ke stažení, recepty na vánoční cukroví, texty k zamyšlení, materiály pro děti - omalovánky, vystřihovánky, vyprávění, komiks apod.

Betlémy

Arcibiskupství pražské spolu s pražskými farnostmi zorganizovalo projekt s pastoračně propagačním dopadem, který má usnadnit návštěvníkům prohlídku betlémů a to nejen v centru hlavního města Prahy.

Od 24. prosince po celé vánoční období jsou vystaveny v pražských kostelech betlémy. Pro snadnou orientaci Arcibiskupství pražské vydá tištěný propagační materiál – plakát a brožurku s historií jednotlivých betlémů, která bude k dispozici v zapojených pražských kostelech, Pražské informační službě i v dalších turistických informačních centrech. Součástí skládačky bude také časový rozpis, kdy a kde je možné betlémy v jednotlivých kostelech navštívit, informace o historické a umělecké hodnotě betlémů i čas nedělních bohoslužeb. O projektu bude informovat také web www.prazske-betlemy.cz, letáčky a další materiály, sdělující informace o smyslu Vánoc pro návštěvníky kostelů, sběratelskou soutěž pro děti apod. Ve skládačce bude i prostor pro další doprovodné programy, které ve vánoční době budou v jednotlivých kostelech pořádány.

Náš kostel je do projektu zapojen také. K prohlídce Betléma bude zpřístupněn vždy od 14:00 do 16:00 hodin v následujících dnech:

- 26. prosince 2012 (středa, svátek sv. Štěpána);
- 29. prosince 2012 (sobota);
- 30. prosince 2012 (neděle);
- 5. ledna 2013 (sobota);
- 6. ledna 2013 (neděle).

Akce může proběhnout především díky dobrovolníkům z našich „kostelních“ řad, ochotných strávit půl hodiny nebo hodinu v kostele hlídáním kostela s ochotou sdělit svou víru těm, kdo se ptají: *Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale činite to s tichostí a s uctivostí* (srov. 1 Petr 3, 15-16).

Zájemce o účast prosím, aby se hlásili v sakristii nebo zavoláním či SMS zprávou na 731 402 597 nebo mailem na pmariapodretezem@seznam.cz. Již předem vyjadřuji vděčnost a hojnost Božího požehnání.

Vánoční výstavy Zdirada J. K. Čecha.

(obrázek z pozvánky na výstavu; autor: Zdirad J. K. Čech)

Galerie Zbraslav (U Malé řeky 3, Praha–Zbraslav) zve na **vánoční výstavu děl pana Zdirada J. K. Čecha**, magistrálního rytíře maltéžského řádu, pod názvem **Šestnáct metrů obrazů včetně me-**

zer. Výstava bude zahájena v sobotu 1. prosince 2012 v 17:00 hodin (uvede PhDr. Michal Janata); potrvá od 3. prosince 2012 do 11. ledna 2013, otevřeno ve výpůjční době knihovny a při akcích.

Využijte autobusy MHD č. [129](#), [165](#), [241](#), [255](#), [314](#), [318](#), [338](#), [361](#), [390](#), [507](#), [561](#), zastávka Zbraslavské náměstí

Rok víry – odpustky.

V návaznosti na dekret Apoštolské Penitenciárie ze dne 14. září 2012 **Specifické úkony zbožnosti vykonávané během Roku víry se obohacují darem svatých odpustků** kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, stanovuje:

• **Poutními místy v Roce víry**, kde věřící může pokaždé, navštíví-li je formou pouti, získat plnomocné odpustky, v Arcidiecézi pražské jsou:

- katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Hradčanech,
- kostely Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava ve Staré Boleslavi,
- bazilika sv. Petra a Pavla na Vyšehradě,
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře,
- kostel sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně,
- kostel Panny Marie, sv. Jeronýma a slovanských patronů v Emauzích,
- kostel sv. Ludmily na Tetíně,
- kostel sv. Ludmily na Vinohradech,
- kostel sv. Matouše v Hrádku u Vlašimě,
- kostel sv. Prokopa na Sázavě.

K získání odpustků je nutné, aby se zde věřící účastnil nějakého obřadu, anebo alespoň přiměřený čas strávil v usebrání při zbožné meditaci, kterou zakončí Modlitbou Páně, Vyznáním víry (v jakékoli právoplatné formě), invokacemi k Panně Marii a eventuálně k svatým apoštolům, či patronům kostela.

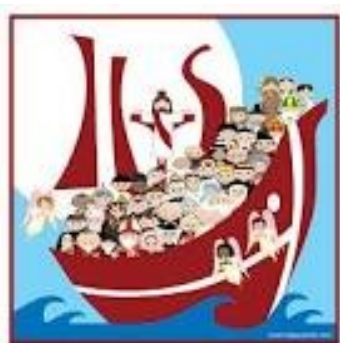
• **Svátečními dny v Roce víry**, kdy může věřící na nějakém posvátném místě účasti na slavnostním slavení eucharistie nebo denní modlitbě církve a modlitbou Vyznání víry (v jakékoli právoplatné formě) získat plnomocné odpustky, v Arcidiecézi pražské jsou:

- slavnosti Narození Páně, Zmrtvýchvstání Páně, Soslání Ducha svatého a vigilie těchto slavností,
- poutní slavnosti jednotlivých výše vyjmenovaných poutních kostelů Roku víry,
- 9. března – oslava sv. Cyrila a Metoděje, výročí založení Pražského biskupství,
- 23. dubna – svátek sv. Vojtěcha,
- 30. května – památka sv. Zdislavy,
- 6. června – památka sv. Norberta,

- července – památka sv. Prokopa,
- července – slavnost sv. Cyrila a Metoděje,
- 16. září – památka sv. Ludmily,
- 28. září – slavnost sv. Václava,
- 13. listopadu – památka sv. Anežky.

K získání odpustků je nutné splnit vždy obvyklé podmínky, totiž kající smýšlení, vykonání platné svaté zpovědi, přistoupení k sv. přijímání a modlitba na úmysl Svatého Otce.

Zveme každého křesťana, aby si v Roce víry promeditoval vyznání víry a po té si připravil osobní vyznání víry, ke kterému připojí svůj podpis jako výraz svého přihlášení se ke Kristu. Můžete využít předpřipravený dokument na <http://ps.apha.cz/prakticke-kroky-pro-kazdeho/>.

Zveme všechny věřící, aby našli čas na přečtení alespoň některých částí Katechismu katolické církve, zvláště částí týkajících se vyznání víry. Podobně také zveme k přečtení alespoň některé konstituce II. vatikánského koncilu.

Kromě knižního vydání jsou např. zde: http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/index.htm

Zvláštní důraz klademe na osobní adoraci před Nejsvětější svátostí. Důležitější je však samotná modlitba před eucharistickým Kristem.

Další různé informace a nabídky na <http://ps.apha.cz/rok-viry2012a/>.

Informace z Maltéžské pomoci.

Vánoční dobročinný trh a bazar.

Adventní dobročinný trh a bazar Maltéžské pomoci se již stal tradicí, která nám každý rok v adventním období přináší možnost zažít vánoční atmosféru v jedinečném prostředí Velkopřevorského paláce. Připraveno je k prodeji jak výborné domácí občerstvení a svařák, tak i drobnosti na prodej. Celá akce se koná na podporu dobrovolnického projektu "adopce seniorů". Přijďte nás podpořit, a pokud máte doma drobnosti, které již nepotřebujete, můžete nám je darovat a dát jim další šanci někoho potěšit. Všem děkujeme. Akce se uskuteční v sobotu 8.12. od 10 - 17 hodin ve Velkopřevorském paláci na Malé Straně.

Česká města se plní osamělými seniory, je jich už 1,5 milionu.

V článku na: <http://www.novinky.cz/domaci/268687-ceska-mesta-se-plni-osamelými-seniorý-je-jich-uz-1-5-milionu.html> vyšla informace o vysokém počtu osamělých seniorů. Jedno z řešení nabízí Maltéžská pomoc. Pro osamělé seniory je tu připraven dobrovolnický projekt " adopce seniorů" , v rámci kterého dochází 1x týdně na 2 hodiny dobrovolník za starým osamělým člověkem. Můžete se připojit a stát se dobrovolníkem. Nebo, pokud víte o starém osamělém člověku ve svém okolí, předejte mu kontakt na Maltéžskou pomoc: 736 620 807 Mgr. Hana Šimková.

Nové prostory Maltéžské pomoci.

Vzhledem k tomu, jak se rozšiřují naše služby v Praze nám České velkopřevorství pronajalo další prostory ve Velkopřevorském paláci. Od 1.1.2013 bude centrum Praha sídlit ve třetím patře paláce, kde bude mít prostor pro svoji činnost, školící místnost i možnost přijímání návštěv. Vlastní místnost bude mít i projekt pomoci lidem bez domova. Děkuje Českému velkopřevorství za jeho vstřícný přístup.

Pomoc bezdomovců během zimy.

Společně s Českým velkopřevorstvím řádu Maltéžských rytířů ve spolupráci s dalšími organizacemi spolupracujeme na projektu pomoci lidem bez domova v době od 1. prosince 2012 do 28. února 2013. Jedná se o velký stan v Praze v Malešické ul., kde budou lidé v těžké nouzi a bez domova moci přespávat a v případě potřeby jim bude poskytnuta základní zdravotní péče.

Tento projekt je pro maltéžský řád a Maltéžskou pomoc velkou výzvou, nejen proniknout do pro nás docela nové problematiky pomoci bezdomovcům, ale i ve větším rámci spolupracovat s jinými organizacemi a spojit síly v boji proti bídě.

Zájemci o službu (především o pracovních dnech) a o podrobnosti, ať se hlásí na e-mail: ursula.czernin@smom.cz . Připravujeme také školení pro všechny účastníky projektu o problematice související s lidmi bez přístřeší a se službou pro ně.

Ježíš se narodil 25. prosince roku 1 n.l.

[Nicola Bux](#)

P. Nicola Bux je profesorem východní liturgie a sakramentální teologie na teologické fakultě v Bari a odborným poradcem několika vatikánských Kongregací. Z internetového portálu [Scienza e fede](http://www.disf.org/) (<http://www.disf.org/>); přeložil Milan GLASER (www.RadioVaticana.cz)

Je tomu už dávno, kdy byla přijata interpretace, která zpochybňuje 25. prosinec roku 1 n. l. jako datum Ježíšova narození. Obvykle se přitom operuje datem Herodovy smrti, poněvadž souvisí s Ježíšovým narozením. Uvádí se, že zemřel roku 4 před n.l., takže by se s ohledem na událost vraždění nevinátek, mohl Ježíš narodit jedněm roku 6 či 7 před n.l.

Tato interpretace je falešná a Ježíš se skutečně narodil v prosinci roku 1 n.l., jak to podává tradice.

Proveďme však konfrontaci obou tezí.

První klade Ježíšovo narození do roku 7 před n.l., ujala se v 19. století a zakládá se na konjunkci planet Jupitera a Saturnu, ke které došlo právě v onom roce. Tento astronomický fenomén byl ztotožněn s viděním hvězdy, o níž mluvili tři mudrci.

Druhou tezi zastával již Dionysius Exiguus v 6. století a ke slovu přišla znovu asi před deseti lety, zvláště díky studiím Giorgia Fedalta, který využil výsledků pozorování Washingtonské U.S. Naval Observatory a klade Ježíšovo narození do roku 1 takzvaného našeho letopočtu. Za zmínku stojí, že podle zastánců oné první hypotézy žil Ježíš od roku 7 před n.l. do roku 30 n.l. a tedy 37 let, zatímco podle druhé teze od roku 1 do roku 33 n.l., tedy 33 let.

Tato druhá teze, podle níž se Ježíš narodil roku 1. n.l., tedy ve 36. roce Herodovy vlády, 42. roce vlády císaře Augusta a ve 3. čtvrtině 194 olympiády je nyní vědecky nezpochybnitelná.

Jak ale udržet, že se Ježíš narodil v roce 1, když Herodes zemřel roku 4 před n.l.?

Podle Josefa Flavia bylo Herodovi 15 let, když Hyrkán dovršil devátý rok od svého jmenování, od doby, kdy jej Pompejus v Jeruzalémě pomazal na Velekněze. Víme, že Herodes zemřel ve věku 71 let, to znamená roku 2 či 3 n.l., přesněji 55 let po roce 54 před n.l., a tedy nikoli roku 4 před n.l., jak se dnes běžně uvádí. Kromě toho zatmění slunce, o kterém mluví Josef Flavius jako o události, jež provázela Herodovu smrt, nastalo jak roku 4 před n.l., tak roku 3. n.l. V této souvislosti je třeba také zmínit, že nultý rok byl za účelem počítání roků zaveden až několik století po zavedení kalendáře, připraveného opatem Dionysiem. Do té doby se přecházelo bez zavedené kontinuity od roku 1 před n.l. přímo k roku 1 n.l.

Navíce je třeba dodat, že trvání vlády Herodových synů překračuje o tři roky datum abdikace či smrti jejich otce: Archelaos byl vyhnán z Judska roku 7 n.l. po deseti letech své vlády; Filip umírá roku 34 n.l. po 37 letech vlády a Antipas zemřel roku 40 n.l. po 43 letech kralování. Tento fakt vede k závěru, že všichni vládli alespoň tři roky společně s otcem. Je proto třeba klást smrt Heroda do roku 2-3 n.l., protože rok 4 n.l. byl podle závěti rokem, kterým se království dělilo na tři části.

Z řečeného plyne, že tvrzení, podle něhož se Ježíš narodil roku 1 n.l. a Herodes zemřel mezi lety 2 – 3 n.l., je podložené. Potvrzuje to také tradice východních církví, juliánský a gregoriánský kalendář.

Kromě toho se Ježíš opravdu narodil dne 25. prosince. Dionysius přijal 25. prosinec nikoli jako datum, které bylo uměle zavedeno křesťanskými církvemi. Podle Tertuliána se Ježíš narodil roku 752 od založení Říma, ve 41. roce vlády císaře Augusta. Moderní bádání umožnila propojit historická data s astronomickými údaji, které jsou zaručené. Tím jsou překonány kontrasty mezi židovským světem a křesťanskou kulturou, které mohou ovlivňovat historiky. Chronologii lze rekonstruovat, což učinil známý historik Giorgio Fedalto, když porovnal různé letopočty (srov. *Storia e metastoria del cristianesimo*. Questioni dibattute, Verona 2006, str. 39-58 a Carsten Peter Thiede, *La nascita del cristianesimo*, Milano 1999, str. 267-322).

Také o zprávách, které těsně předcházejí Ježíšovo narození můžeme učinit pár poznámek. Lukáš, který chce Ježíše a jeho příchod historicky zařadit, totiž podává další souřadnice. Začíná své evangelium poukazem na jeruzalémskou, židovsko-křesťanskou tradici, což je fakt zdánlivě marginální, ale historicky ověřitelný. Podle evangelisty, zvěstoval anděl Gabriel knězi Zachariášovi, „když jednou byla na řadě (taxis) jeho třída (ephemería) (Lk 1,8), totiž Abiášova (Lk 1,5), že jeho manželka Alžběta počne syna. Lukáš tady odkazuje na střídání kněžských tříd, které zavedl král David (1 Kron 24,1-7.19). 24 kněžských tříd se postupně střídalo podle neměnného pořadí ve službách v chrámu od soboty do soboty, dvakrát za rok. Byl to známý fakt mezi židy a rovněž v židovsko-křesťanském prostředí. Turnus Abiášovy třídy, předepsaný dvakrát za rok, spadl na 8 až 14 den třetího měsíce židovského lunárního roku a na 24 – 30 den osmého měsíce židovského roku. (Srov. Shemarijah Talmon, *The Calender Reckoning of the sect from the Judean Desert. Aspect of the Dead Sea Scroll, in Skripta Hierosolymitana, vol. IV*, Jerusalem 1958, str. 162-199 a Antonino Ammassari, *Alle origini del calendario natalizio*, in *Euntes Docete*, 45, 1992, str. 11-16). Tento druhý turnus připadá podle slunečního kalendáře na poslední dekádu září.

Takto je zřejmé také historické datum narození Jana Křtitele (Lk 1,57-66), připadající na 24. června, tedy o devět měsíců později. A také zvěstování Marii, když byla Alžběta „v šestém měsíci“ (Lk 1,28), odpovídá 25. březnu. Poslední důsledkem je pak historické datum 25. prosince, které následuje po 9 měsících od zvěstování Marii.

Ve druhé polovině 20. století se však zejména mezi liturgisty ujala myšlenka, že 25. prosinec je pouze konvenční datum, které si zvolili římsktí křesťané, aby vytlačili kult nepřemožitelného Slunce, tzn. svátek Mitrův nebo císařův, který připadal na zimní slunovrat. Je pravdou, že po Konstantinově ediktu by církev mohla mít touhu zužitkovat nějaký svátek zanikajícího pohanství, nikoli však vymýšlet z ničeho nic datum tak zásadního významu. Navíc, kult nepřemožitelného Slunce zavedl císař Aurelianus roku 274, zatímco první zmínku o 25. prosinci jako dni Narození Krista nacházíme u Hippolyta Římského roku 204 (Komentář ke knize proroka Daniela). K tomu lze připojit také homilii Jana Zlatoústého z roku 386, kde tvrdí, že římská církev zná datum Kristova narození z archivu římské říše, ve kterém se uchovala akta o sčítání lidu provedeném na rozkaz císaře Augusta.

Stojí také za zmínku, že v byzantském ritu slavnost Zvěstování liturgicky ruší neděli i Zelený čtvrtek a případně-li na Velikonoce, zpívá se namísto poloviny mešního kánonu zvláštní hymnus složený právě k tomuto souběhu obou slavností. Nepřetržitá paměť je tedy střežena liturgií, k čemuž zásadně přispělo Lukášovo evangelium a jeho důraz na místa, data a osoby.

Křesťanská slavnost Narození Páně tedy nemá svůj historický původ v Římě, nýbrž ve Svaté zemi. Tímto se nechce říci, že je objasněno úplně všechno, ale „starší teorie, že 25. prosinec se v Římě formoval v protikladu k mýtu o Mitrovi, nebo také jako křesťanská odpověď na kult nepřemožitelného Slunce, který byl ve třetím století podporován římskými císaři jako pokus o vytvoření nového říšského náboženství,

jsou již dnes neudržitelné.“ (J.Ratzinger, *Duch liturgie*, Barrister&Principal, Brno 2006, str. 95).

Den narození Pána, to je den zrození pokoje

(SV. LEV VELIKÝ, PAPEŽ, *Sermo 6 in Nativitate Domini*, 2-3, 5: PL 54, 213-216)

Vznešený Boží Syn se pro nás ponížil a nepokládal za nedůstojné stát se dítětem! V průběhu let se stal dospělým mužem a dovršil svůj život slavným umučením a zmrtvýchvstáním. A přesto nás dnešní slavnost jeho narození z Panny Marie znovu vrací k počátku jeho lidského života. Když totiž s úctou oslavujeme příchod našeho Spasitele, znamená to, že slavíme náš vlastní počátek.

Kristovo narození znamená totiž počátek křesťanského lidu a narozeniny hlavy jsou i narozeninami těla.

I když každý jednotlivec má své pořadí mezi povolanými a všechny syny církve vzájemně od sebe dělí poslušnost času, přesto všichni, kdo patří do plného společenství věrných, které má svůj původ v křestním prameni, tak jako jsou s Kristem v utrpení spoluukřižováni, v jeho vzkříšení znovu přivedeni k životu a v jeho nanebevstoupení postaveni po Otcově pravici, tak se také v tomto narození spolu s ním narodili.

Vždyť kdokoli z věřících kdekoli na světě se znovu zrodí v Kristu, zanechává cesty původního starého člověka a znovuzrozením se stává člověkem novým. Nepatří už k potomstvu tělesného otce, ale k ratolestem Spasitele, který se proto stal Synem člověka, abychom se my mohli stát syny Božími.

Kdyby k nám totiž v této poníženosti nesestoupil, nikdo by se k němu nedostal žádnými svými zásluhami. Proto sama velikost daru pro svou nádheru vyžaduje od nás patřičnou úctu. Zajisté, jak učí svatý apoštol, nepřijali jsme ducha tohoto světa, ale Ducha, který vychází z Boha.

Tak můžeme poznat, co všechno nám Bůh dal darem. A on nemůže být zbožněji uctíván než tím, že mu nabídneme, co nám sám udělil. Co však můžeme nalézt v pokladnici štědrostí Páně vhodnějšího k oslavě tohoto svátku nežli pokoj, který byl poprvé zvěstován zpěvem andělů při narození Pána?

Vždyť právě pokoj to je, jenž rodí Boží syny, živí lásku a plodí jednotu, je spočinutím blažených a přibýtkem věčnosti. To je jeho vlastní dílo a obzvláštní dobrodiní, že spojuje s Bohem ty, které odloučil od světa.

Ti tedy, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha, nechť přinesou Otci jako obětní dar svornost synů vytvářejících pokoj; a všichni, kdo byli přijati za vlastní, nechť se shromáždí v Prvorození nového stvoření, který nepřišel konat svou vůli, ale vůli toho, který ho poslal. Neboť Otcova milost přijala za dědice ne ty, kdo jsou nesvorní a navzájem odcizení, ale ty, kdo stejně smýšlejí a milují. Ti, kdo byli obnoveni podle jednoho obrazu, mají žít v duchovní jednotě.

Den narození Pána je dnem zrození pokoje; apoštol přece praví: On je náš pokoj: obě dvě části spojil v jedno, protože ať žid, anebo pohan, skrze něho máme přístup k Otci v jednom Duchu.

Prosinec 2012

Den a hodina			Slavení	poznámka
1.	sobota		sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka	
2.	neděle	10:00	1. neděle adventní	
3.	pondělí		sv. Františka Xaverského, kněze	památka
4.	úterý		sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve	
5.	středa	17:30		s nešporami
6.	čtvrtek		sv. Mikuláše, biskupa	
7.	pátek	17:30	sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	památka
8.	sobota	17:30	PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU	SLAVNOST
9.	neděle	10:00	2. neděle adventní	
10.	pondělí			
11.	úterý		sv. Damasa I., papeže	
12.	středa	17:30		s nešporami
13.	čtvrtek		sv. Lucie, panny a mučednice	památka
14.	pátek		sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	památka
15.	sobota			
16.	neděle	10:00	3. neděle adventní	latinská
17.	pondělí			
18.	úterý			
19.	středa	17:30		s nešporami
20.	čtvrtek			
21.	pátek		sv. Petra Kanisia, kněze a učitele církve	
22.	sobota			
23.	neděle	10:00	4. neděle adventní	
24.	pondělí	24:00		
25.	úterý	10:00	NAROZENÍ PÁNĚ	SLAVNOST
26.	středa	10:00	SV. ŠTĚPÁNA, PRVOMUČEDNÍKA	SVÁTEK
27.	čtvrtek		SV. JANA, APOŠTOLA A EVANGELISTY	SVÁTEK
28.	pátek		SVATÝCH MLÁDÁTEK, MUČEDNÍKŮ	SVÁTEK
29.	sobota		sv. Tomáše Becketa, biskupa a mučedníka	
30.	neděle	10:00	SV. RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA	SVÁTEK
31.	pondělí	15:00	sv. Silvestra I., papeže	

Suverénní řád Maltézských rytířů

České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824

e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip Milan Suchán, OPræm

rektor kostela

telefon: 731 402 597

e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

